

மாற்கு: கிறிஸ்து, ஊழியர்

தலைப்பு

மாற்கு சவிசேஷம் அதை எழுதியவரின் பெயரைக்கொண்டுள்ளது. இதை யோவான் மாற்கு எழுதினார் என்பதில் பொதுவான கருத்து உடன்பாடு உள்ளது (நடபடிகள் 12:25; 15:37), இவரது வீடு எருசலேமில் இருந்தது (நடபடிகள் 12:12). யோவான் என்பது எபிரெயப் பெயராயிருந்தது, ஆனால் இவரை நாம் இவரது ரோமப்பெயரான மாற்கு என்பதைக் கொண்டே நன்கு அறிகின்றோம்.

பின்னணி

மாற்கு என்பவர் பேதுருவினால் மனம் மாற்றப்பட்டிருந்தார் என்பது உறுதி (1 பேதுரு 5:13), இது அனேகமாக எருசலேமில் பேதுரு ஊழியம் செய்தபோது நடைபெற்றிருக்கலாம். மாற்குவின் விவரங்கள் “பேதுரு எழுதிய சவிசேஷமாக” இருக்கிறது, இதில் மாற்கு (பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஏவுதல் பெற்று) பேதுருவின் பிரசங்கித்தலையும் நினைவுக் குறிப்புகளையும் எழுதினார் என்று தொடக்ககால எழுத்தாளர்கள் கூறுகின்றனர். நடபடிகள் 10:34-43ல் உள்ள, புறஜாதியிலிருந்து முதன்முதல் மனமாற்றப்பட்டவர்களுக்கான பேதுருவின் பிரசங்கமானது இந்த சவிசேஷ விவரத்திற்கு ஒரு வரைகுறிப்பாகப் பயன்படக்கூடும் (வசனம் 38ஐக் கவனிக்கவும்). மாற்கு தனது கையெழுத்துப்பிரதியைப் பேதுரு சரிபார்க்கும்படி அனுமதித்து இருந்தால், அவரது விவரமானது பேதுருவின் மரணத்திற்கு (இது கி.பி. 65க்கும் 68க்கும் இடைப்பட்ட காலமாய் உள்ளது) முன்பே எழுதப்பட்டது என்பதாக பாரம்பரிய வரலாறு கூறுகிறது.

மாற்கு என்பவர் பர்னபாவுக்கு இனத்தவராய் இருந்தார் (கொலோசெயர் 4:10). அவர் முதல் சவிசேஷப் பயணத்தைப் பர்னபாவுடனும் பவுலுடனும் தொடங்கினார், ஆனால் அதில் இருந்து அவர் பின்வாங்கித் திரும்பிவிட்டார் (நடபடிகள் 13:13). பவுலும் பர்னபாவும் இரண்டாம் சவிசேஷப் பயணத்தில் மாற்குவை அழைத்துச் செல்வதில் கருத்து வேறுபட்டபோது, பர்னபா தம்முடன் மாற்குவை அழைத்துக்கொண்டு சீப்புருத் தீவிற்குச் சென்றார் (நடபடிகள் 15:36-41). மாற்கு மறுபடியும் பவுலின் நம்பிக்கைக்கு உரியவரானார் என்பது உறுதி, ஏனென்றால் பல ஆண்டுகளுக்குப்பின்பு, அவர் ரோமாபுரியில் பவுலுடன் இருந்தார் (கொலோசெயர் 4:10; பிலேமோன் 24; 2 தீமோத்தேயு 4:11ஐக் காணவும்).

மத்தேயு சவிசேஷத்தைப் போலின்றி, மாற்குவின் விவரமானது யூதரல்லாத மக்கள்கூட்டத்திற்கு எழுதப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. இவர் தலைமுறை அட்டவணைகள் (ஒரு விதிவிலக்கு தவிர), தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றம் போன்ற புறஜாதியாருக்கு ஆர்வமற்றதாக இருக்கக் கூடியவற்றை நீக்கிவிட்டார். இவர் யூதப்பின்னணியின்மீது சிறிதளவே வலியுறுத்தம் வைத்தார்; இவர் யூதத்துவப் பாரம்பரியங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது பொதுவாக அதை விளக்கியுள்ளார். மாற்கு ரோம மக்கள் கூட்டத்திற்கு எழுதினார் என்று பல எழுத்தாளர்கள்

உணருகின்றனர். மற்ற சவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் வரலாறுகளில் கிரேக்கச் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தியிருக்க, இவர் அவற்றில் இலத்தீன் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தினார்.

மத்தேயு இயேசுவை ஒரு ராஜாவாக வலியுறுத்தினார்; மாற்கு இயேசுவை ஒரு ஊழியக்காரராக வலியுறுத்துகின்றார். மாற்கு சவிசேஷம், செயல்பாட்டின் விவரமாக உள்ளது, இது இயேசுவைப் போதிக்கின்றவராக மட்டுமின்றி, பிறருக்கு உதவுவதற்காகக் காரியங்களைச் செய்பவராக முன்வைக்கிறது. மாற்கு 10:45 ஒரு திறவுகோல் வசனமாக உள்ளது: “மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்.” மாற்கு, இயேசுவின் அற்புதங்களை வலியுறுத்துகின்றார், ஏனெனில் அவற்றில் இயேசுவை மக்களின் தேவையில் ஊழியம் செய்பவராகக் காணமுடியும்.

மாற்கு சவிசேஷத்தின் கடைசி பன்னிரண்டு வசனங்கள் பல முக்கியமான கையெழுத்துப்பிரதிகளில் இருப்பதில்லை. இவைகள் வேதபாடத்திற்கு உரியவை - அதாவது, மாற்குவினால் பிற்பாடு கூட்டப் பட்ட ஒரு குறிப்பு என்ற வகையில் அல்லது (உபாகமம், யோசுவா முதலியவற்றில் உள்ளதுபோன்று; மேற்கூறப்பட்ட புத்தகங்கள் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும்). இன்னொரு எழுத்தாளரால் கூட்டப்பட்டதான ஏவுதல் பெற்ற அடிக்குறிப்பு என்ற வகையில் மூலப்பிரதியின் பாகமாயிருக்கின்றன என்று பெரும்பாலான பழமைவாத எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர். மாற்கு 16:9-20ல் உள்ள உபதேசங்கள் யாவும் புதிய ஏற்பாட்டில் வேறிடங்களில் காணப்படுகின்றன என்பதை மனதில் வைக்கவும்; இந்தப் பன்னிரண்டு வசனங்களை மாத்திரம் சார்ந்துள்ள அடிப்படை சத்தியம் என்று எதுவும் இல்லை.

வரைகுறிப்பு

- I. ஊழியக்காரர் ஊழியம் செய்வதற்குத் தயாராகின்றார் (1:1-13): இயேசு தமக்குரிய மதிப்புகளைப் பெறுகின்றார்.
- II. ஊழியக்காரர் ஊழியம் செய்யத் தொடங்குகின்றார் (1:14-8:30).
 - A. ஊழியத்தின் தொடக்கம் (1:14-2:12).
 - B. விமர்சனம் தொடங்குதல் (2:6-3:35).
 - C. ஊழியத்தின் அறைகூவல்; போராட்டம் (4:1-8:30); உச்சகட்டம்: நல்ல அறிக்கை (8:27-30).
- III. ஊழியக்காரர், ஊழியத்தின் மாபெரும் செயலுக்காகத் தயாராகின்றார்: சிலுவையில் மரித்தல் (8:31-15:47).
 - A. அவரது முடிவு ஊழியம் (8:31-10:52).
 1. அவர் தமது சீஷர்களை ஆயத்தப்படுத்த முயற்சி செய்கின்றார்.
 2. அவர் எருசலேம் நோக்கிப் பயணம் தொடங்குகின்றார்.
 - B. மிக முக்கியமான ஒரு காலம்: அவரது ஊழியத்தின் கடைசி வாரம் (11:1-14:42).
 - C. அவர் சிலுவையில் அறையப்படுதலும் அடக்கம் பண்ணப்படுதலும் (14:43-15:47).
- IV. ஊழியக்காரர் உயிர்த்தெழுதலினால் மேன்மைப்படுத்தப்படுகின்றார்

மாற்கு சவிசேஷத்தில் இருந்து பாடங்கள்

மாற்கு சவிசேஷமானது - மற்ற சவிசேஷப் புத்தகங்களைப்போன்றே - இயேசுவை மேசியாவாக, தேவகுமாரனாக, நமது இரட்சகராகக் காண்பித்தல் என்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இப்புத்தகமானது “தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய சவிசேஷத்தின் ஆரம்பம்” என்ற வார்த்தைகளுடன் தொடங்குகிறது (1:1). அனுகுமுறையில் மாத்திரமே மாற்கு மற்ற சவிசேஷங்களின் எழுத்தாளர்களில் இருந்து மாறுபடுகின்றார். இப்புத்தகமானது இயேசுவைப் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான சித்தரிப்பை முன்வைக்கிறது, பின்பு அச்சித்தரிப்பு தனக்காகப் பேசும்படி அனுமதிக்கிறது.

மாற்கு சவிசேஷம் “அக்கறையின் சவிசேஷம்” என்று அழைக்கப் பட்டுள்ளது. இயேசு, மக்களின் உடல்நலம், பசி, சந்தோஷம், உதவியற்ற தன்மை, மற்றும் துன்பங்கள் ஆகியவற்றைக் குறித்து அக்கறை கொண்டிருக்கின்றார். பிறருக்கு ஊழியம் செய்வதில் நாம் அவரைப்போல் இருக்கும்படி அறைகூவல் விடப்படுகின்றோம் (10:42-45).

மாற்கு சவிசேஷத்தில் (16:15, 16) தரப்பட்டுள்ளபடி இயேசுவின் பிரதான கட்டளையைக் கவனமாக வாசியுங்கள்; பின்பு இது நடப்புகளில் செயல்படுத்தப்படுவதைக் கவனியுங்கள். சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் விசுவாசமும் ஞானஸ்நானமும் அதற்கு ஏற்ற பதில் செயலாகும் என்று இயேசு கூறினார். இவ்விரு நிபந்தனைகளும் சந்திக்கப்படும்போது, கடந்தகாலப் பாவங்களில் இருந்து இரட்சிப்பு என்பது விளையும். சவிசேஷம் முதன்முறை பிரசங்கிக்கப்பட்டபோது (நடப்புகள் 2:36), மக்கள் அந்தச் செய்தியை விசுவாசித்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அறிவதற்கு விரும்பினர் (நடப்புகள் 2:37). இயேசுவின் அறிவுறுத்துதல்களைக் கவனமாய்ப் பின்பற்றிய பதேரு, அவர்களிடத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி கூறினார், அது கடந்தகாலப் பாவங்களுக்கு மன்னிப்பை விளைவிக்கும் (நடப்புகள் 2:38). இயேசுவின் வரிசைமுறை மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும்: பிரசங்கிக்கப்படும் சவிசேஷத்தைக் கேள்விப்பட வேண்டும், விசுவாசிக்க வேண்டும், ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும், அதன்பின்பு இரட்சிப்பைப் பெற வேண்டும்.

இயேசுவே பதில் (மாற்கு 2:1-12)

நம் எல்லாருக்கும் பிரச்சனைகள் உண்டு: திருமணப்பிரச்சனைகள், நிதிநிலைப் பிரச்சனைகள், உடல்நலப் பிரச்சனைகள், உணர்வுரீதியான பிரச்சனைகள். நமது பிரச்சனைகள் எதுவாக இருந்தாலும், அவற்றிற்கு இயேசுவே பதிலாக இருக்கின்றார். புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் இம்மாபெரும் சத்தியத்தை அறிவிக்கிறது, ஆனால் நமது நோக்கங்களுக்காக, நாம் மாற்கு 2ல் காணப்படுகிற இயேசுவின் வாழ்வில் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கண்ணோக்குவோம்.

I. நான்கு நண்பர்களும் வியாதிப்பட்ட மனிதனும்: இயேசுவே பதி (2:1-4).

A. காட்சியமைவு (வசனங்கள் 1-3).

1. இயேசு கலிலேயாவில் பிரசங்கித்து மக்களைக் குணமாக்கிய பின்பு கப்பர்நகூம் என்ற ஊருக்கு வருகின்றார்.

அவர் மீளவும் புத்துணர்வடையச் சற்றுநேரம் [ஓய்வுபெற] விரும்பினார் என்பது உறுதி (1:4, 5, 35), ஆனால் [அவர் அங்கிருப்பது பற்றிய] வார்த்தை பரவிற்று: “இயேசு திரும்பி வந்திருக்கின்றார்!” விரைவிலேயே, இயேசு தங்கியிருந்த வீடு மக்களால் நிரம்பலாயிற்று.

2. நான்கு நண்பர்கள், திமிர்வாதம் கொண்ட ஒரு மனிதனைக் கொண்டு வந்தனர், அம்மனிதன் “திமிர்வாதம்” என்ற பயங்கர நிலைகொண்ட நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான்.

B. இந்த நான்கு தனிநபர்களும் தங்கள் நண்பனை அங்கு கொண்டு வந்தது ஏன்? அவர்கள் இயேசுவே பதில் என்பதை உணர்ந்தறிந்திருந்தனர் (வசனம் 5).

1. அவர்கள் இயேசுவின் உதவும் வல்லமையில் விசுவாசம் கொண்டிருந்தனர் (வசனம் 10).

a. இது சுப்பர்நகூமில்லும் கலிலேயாவின் பயணத்திலும் முன்னதாகச் செயல் விளக்கப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

b. நமது பிரச்சனைகளுக்கு எவரொருவரும் உதவ இயலாது என்று நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் கர்த்தரைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லாவிஷயங்களும் சாத்தியமானவைகளே (10:27)!

2. அவர்கள், இயேசு தாம் அக்கறை கொண்டவர்மீது தமது வல்லமையைப் பயன்படுத்த மனவிருப்பமாய் இருந்தார் என்று விசுவாசம் கொண்டிருந்தனர்!

a. இயேசு தமது சமீபத்திய பயணத்தில், ஒரு தொழு நோயாளியைக் குணமாக்கியிருந்தார்: “இயேசு மனதுருகிகையை நீட்டி, அவனைத் தொட்டு, ...” (1:41). தொடுதல் என்பது குணமாக்குதலுக்கு அவசியமற்றதாயிருந்தது; அது மனதுருக்கத்துடனான தொடுதலாய் இருந்தது.

b. நமது பிரச்சனைகளுக்கு இயேசு பதிலாய் மாத்திரமே இல்லை; அவர் நமக்கு உதவ விரும்புகின்றார் என்று நாம் உணர்ந்தறிய வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கிறது! அவர் நம்மீது அக்கறை கொள்ளுகின்றார்!

C. கூட்டம் மிகுதியாய் இருந்ததால் அவர்களால் உள்ளே நுழையக் கூடாதிருந்தது (வசனம் 4).

1. அவர்கள் முயற்சியைக் கைவிடவில்லை:

a. அவர்கள் கடினமான பணியைச் செய்தனர். மேற் கூரையின் மீது அவர்கள் தங்களுடைய நண்பர்களைக் கொண்டு செல்லுதல் என்பது சுலபமாய் இருந்திராது. (வெளிப்புறம் படிக்கட்டுகள் இருந்தன என்று வேதவசனம் ஒன்றும் கூறுவ தில்லை.)

b. அவர்கள் எதிர்பாராத செயலைச் செய்தனர். அவர்கள் கூரையில் ஒரு துளை ஏற்படுத்தினர்.

c. அவர்கள் செலவுபிடிக்கும் செயல் ஒன்றைச் செய்தனர். ஒன்று அவர்கள் கூரையில் ஏற்படுத்திய சேதத்திற்கு

நஷ்ட ஈடு செலுத்தியிருக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களே அதைச் சரிசெய்து கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

2. நாம் யாவரும் இயேசு தேவைப்படுகிற நண்பர்களைக் கொண்டுள்ளோம். அவர்களை கர்த்தரிடம் கொண்டு வருவதற்கு, நாம் கடினமான, எதிர்பாராத, செலவுபிடிக்கும் செயலைச் செய்ய மனவிருப்பமாய் இருக்கின்றோமா?

II. இயேசுவும் வியாதிப்பட்ட மனிதனும்: ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் இயேசுவே பதிலாயிருக்கின்றார் (2:5-12).

A. நாம் நமது பார்வையை இயேசுவை நோக்கித் திருப்புகின்றோம் (வசனம் 5).

1. அந்த நண்பர்களை இயேசு கடிந்துகொள்ளவில்லை. நாம் பிரச்சனைகள் கொண்டுள்ளபொழுதெல்லாம் இயேசு நமக்குக் கிடைக்கக் கூடியவராகவே இருக்கின்றார்.

2. இயேசு அம்மனிதரின் இருயத்திற்குள் கண்ணோக்கி அவர் குற்றத்துடன் போராடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டார் (வசனம் 5ஐக் கவனியுங்கள்). அம்மனிதரின் உடல்தியான பிரச்சனை பாவத்தின் விளைவு என்று இயேசு கூறவில்லை (யோவான் 9:1-3); அவர் மிக முக்கியமான பிரச்சனைக்கு முதலில் சிகிச்சை அளித்தார்.

B. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பாவம் என்ற பிரச்சனைக்கு இயேசுவே பதிலாக இருக்கின்றார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

1. நாம் நமது பிரச்சனைகளைக் கையாளக்கூடியவர்களாக்குவதற்கு, வாழ்வின் புதிய ஒரு தத்துவத்தை நமக்குக் கொண்டு வருவதற்காக இயேசு வரவில்லை. அதைச் செய்வதற்கு தேவன் ஒரு மாபெரும் போதகரை [மாத்திரம்] அனுப்பியிருக்கக்கூடும். இயேசு நமது பாவங்களுக்காக மரிப்பதற்கென்று வந்தார் (மத்தேயு 20:28)!

2. நீங்கள் துன்புற்றிருந்தால், நிம்மதியை விரும்புபவர்கள்; ஆனால் முதலில், பின்வரும் கேள்வியைக் கேட்டுப்பாருங்கள், “இயேசுவுடன் எனது உறவு எப்படிப்பட்டதாக உள்ளது?” இரட்சிப்பு அவசியமான நிலையில் நாம் பாவிகளாய் இருக்கின்றோம் என்ற பெரிய விஷயத்தை அடிக்கடி மறந்து விடும் அளவுக்கு நாம் பல விஷயங்களைக் குறித்துக் கவலை கொண்டிருக்கின்றோம் (ரோமர் 3:23; 6:23)!

C. இவ்வரலாற்றின் எஞ்சியபகுதியில் இயேசு, பாவம் என்ற பிரச்சனைக்கு மாத்திரமல்ல, ஆனால் வாழ்வின் ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் அவரே பதிலாக இருக்கின்றார் என்பதைக் காண்பித்தார் (வசனங்கள் 6-12).

1. விமர்சிப்பவர்கள் எப்போதுமே இருக்கின்றனர் (வசனங்கள் 6, 7). இயேசு தேவனல்ல என்றால், அவர் மரணத்திற்குப் பாத்திரமான தேவ தூஷணம் கூறுபவராய் இருந்திருப்பார். “அவர் தேவனாக இருக்க முடியுமா?” என்பதே அடுத்த கேள்வியாய் இருந்திருக்க வேண்டும். இதைக் கருதிப்பார்ப்பதற்கு அவர்

களின் தப்பெண்ணம் அவர்களை அனுமதித்திருக்காது.

2. அவர்களின் சிந்தனைகளுக்கு இயேசுவின் பதிலுரை (வசனங்கள் 8-11):

a. “உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்று கூறுவது சலபம் என்பது உறுதி (வசனம் 9).

b. இயேசு தம்மால் ஆவிக்குரிய பிரச்சனைகளை எடுத்துப் போட முடியும் என்று நிரூபிப்பதற்காக, உடலீதியான பிரச்சனைகளை எடுத்துப்போடக்கூடிய தம் வல்லமையைப் பயன்படுத்தினார் (வசனங்கள் 10, 11). கர்த்தர் நமது ஆவிக்குரிய பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது, அவர் நமது பிற பிரச்சனைகள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் அக்கறைகொள்ளுவார் (ரோமர் 8:32).

3. விளைவு பற்றிய நிச்சயமின்மையைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்! ஒன்றும் நடக்கவில்லையென்றால், இயேசு ஒரு நடப்பாளர் என்று நிரூபணமாகியிருக்கும். அம்மனிதன் எழுந்திருப்பான் என்றால், இயேசு தாம் உரிமைகோரியபடியெல்லாம் இருக்கின்றார் என்பதை அவர் காண்பிப்பார்! (வசனம் 12ஐக் காணவும்.)

a. புதிய ஏற்பாட்டின் எல்லா அற்புதங்களையும் போலவே, இதுவும் உடனடியானதாக, முழுமையானதாக, நம்ப வைக்கக்கூடியதாக இருந்தது!

b. இது அவர்களைத் திகைக்கவைத்தது (மத்தேயு 9:8; லூக்கா 5:26)!

முடிவுரை

A. வாழ்வில் நமது பிரச்சனைகளுக்கு இயேசுவே பதிலாய் இருக்கின்றார்!

B. நீங்கள் பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருந்தால், உங்களுக்கு உதவ இயேசுவை அனுமதியுங்கள்!

1. முதலில் பாவத்தின் பிரச்சனையைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்துங்கள் (16:16).

2. வாழ்வு எதைக்கொண்டுவந்தாலும் அதை எதிர்கொள்ளுவதில் உங்களுக்கு உதவுவதற்கு அவரைச் சார்ந்திருக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அவர் உடலீதியான அற்புதத்தை அளிக்கமாட்டார், ஆனால் உங்களுக்குத் தேவையான ஆதாரமூலங்கள் யாவற்றையும் அவர் உங்களுக்குத் தருவார்: அவரது ஜீவனுள்ள பிரசன்னம் (எபிரெயர் 13:5), உங்களுக்குப்பெலம் அளிக்க அவரது ஆவி (நடபடிகள் 2:38), தேவனிடத்திலிருந்து ஞானம் (யாக்கோபு 1:5), மற்றும் சபை என்று அழைக்கப்படக்கூடிய அக்கறை கொள்ளும் ஒரு குடும்பம் (நடபடிகள் 2:41, 47)!